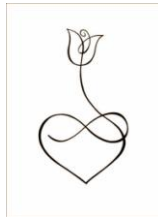

Január

1. Január 8. 19.00 – Bozói Andrea növendékeinek gitárkoncertje
2. Január 11. – Szeretetvendégség (melyre sütemény-hozzájárulást kérünk) a délelőtti istentisztelet után. Előadás: Az apostolok életéből (Kereskényi Sándor)
3. Január 12. 16.30 – Presbiteri gyűlés
4. Január 16. 18.00 – Bűnbánati istentisztelet
5. Január 18. 10.00, 18.00 – Istentisztelet úrvacsorai közösséggel
6. Január 19-25. – Ökumenikus Imahét (részletesebben később)
7. Január 25. – Gyülekezeti ebéd a délelőtti istentisztelet után
8. Január 26. 16.30 – Presbiteri bibliaóra

Imádkozzunk

- családunkért, gyülekezetünkért és mindazokért, akikkel rendszeresen találkozunk, hogy az Úr őrizzen meg mindnyájunkat az új évben, és tegyen olyan közösséggé, amelynek ő a középpontja!
 - azokért, akiket eddig nem vettünk észre akár a családban, baráti közösségben, akár a saját gyülekezetünkben!
 - azért, hogy Jézus Krisztust a különböző keresztyén felekezetek együtt tudják hitelesen, a világ számára is érthető módon megvallani!
 - a Lepramisszióért!
 - a betegeinkért, a beteg gyermekekért, a gyászolókért!
- Adjunk hálát meghallgatott imáinkért.

	<h1>Kézfogás</h1> <p>Missziói hírlevél 2015. január 4. 1. szám www.honvedter.ref.hu</p>
---	--

„Vezess, URam, igazságodban, mert ellenségeim vannak, egyengesd előttem az utat!” (Zsolt 5,9)

Hálaadással hagytuk magunk mögött az óévet és Isten kegyelméből reménységgel kezdtük el az újat. Sokan fogadkozásokkal, mások félelemmel, Isten népe pedig imádsággal.

Nem tudjuk, mit hoz a jövő, milyen nehézségek, megpróbáltatások várnak ránk ebben az évben. De azt tudjuk, hogy kihez fordulhatunk segítségért, kinek a vezetését kérhetjük az ismeretlen úton, az új évben.

Dávid életében is sok nehézség adódott. Sokféle ellenséggel kellett harcolnia. De mindannyiszor teremtő Istenéhez fordult, hozzá imádkozott, tőle kért segítséget, bölcsességet, útmutatást, vezetést, mint ebben a zsoltárban is.

Nekünk is ezt kell tennünk. Sokszor nem látjuk az utat. Eltévődünk. Bizonytalanok, határozatlanok vagyunk. Ha idegen országban vagy városban járunk és van vezetőnk, bizton ráhagyatkozhatunk, mert ő segít. Kérjük és fogadjuk el engedelmesen ebben az évben is a mi Urunk vezetését. Bízunk rá magunkat, mert ő segít úrrá lenni a nehézségeken és az ő féltő szeretetével, kegyelmével továbbra is körülvesz bennünket.

Legyen bátorítás számunkra ez az imádság: *Hogy mit hoz a jövő, azt nem tudhatom, de nem félek, mert kegyelemből élek.* (Hajdú Zoltán Levente)

Kiss Ervinné

Ismét mögöttünk egy év. Milyen gyorsan elszaladt ez az esztendő (is), mondjuk némi keserűséggel a hangunkban, és megpróbáljuk összegezni a velünk történeteket. Családi életünkben, gyülekezetünkben, városunkban, országunkban, nemzetünket érintő kérdésekben rakjuk egymás mellé a jó és rossz „érdemjegyeket”. Nyilván nem tévedek, ha azt mondom: egyikből is, másikból is van egy-egy szakajtónyi...

Engem ilyenkor felettébb foglalkoztat a médiában jelen lévő, már-már túlcsonduló igyekezet, hogy idejében tájékoztassanak a különféle ranglistákról. Nemcsak a legjobb sportolóinkat minősítik ilyenkor (sportújságírók, szurkolók, internetes szavazók), de kihirdetik az év vállalkozóját, borászat, gyümölcsstermesztőjét, állattenyésztőjét, legjobb gulyását és csikósát is, – hogy csak néhányat említsünk. Nincs is ezzel semmi gond, hiszen mindannyian becsületesen megdolgoznak az elismerésért, nem kímélve magukat, sikerük minden magyar ember sikere, hírnevünket öregbítik itthon és a világban is.

Ami viszont zavaró ebben a nagy „évemberezésben”, hogy egyre többször kerülnek a címoldalra az olyan eredmények, amelyek mögött nincs igazán munka, de gyakran az ember etikai felfogása is erősen tiltakozik a celebeknek nevezett – zömmel tévés -- szereplők megnyilvánulása ellen. Üres, értéktelen, gyakran a jó ízléssel ellenkező „munkájukat” díjazza a hasonló értékrendet képviselő zsűri tagjai. A kitüntetettek pedig pöffeszkedve, fennhéjázó nyilatkozataikban adják tudtul a világnak, hogy ők igenis megérdemlik ezt az elismerést. Pedig: „... mindenki, aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.” (Lukács 14,11). Persze, csekély a valószínűsége, hogy közülük bárki is olvasta ezt az igeszakaszt...

S hogy kit lehetne még az év emberének kinevezni? Általában a névtelenekeket, azokat, akik nem a hírnév, a dicsőség miatt teszik a dolgukat. Azt a számtalan önkéntest, aki hónapokat, éveket tölt a Csángóföldön, s ottani magyar gyermekeket anyanyelvre, történelmünk, hagyományaink megismerésére okítanak. Vagy azokat a fiatalokat, akik elsőként indulnak a bajbajutottak segítségére, ha árvíz, hófúvások, jeges eső okozta vészhelyzet áll elő. Vagy azokat a névtelen adományozókat, akik advent idején 500-1000 forintos adományaikkal segítik a rászorulókat. De számomra azok is megérdemlik a hangzatos címet, akik saját gyermekeik mellett még 2-3 árva csimotának teremtenek meleg otthont, iskoláztatást, istenhitet, emberibb életet. Hála az Úrnak, egyre többen vannak ilyenek!

Kisimre Ferenc

Intézményünkben immár hatodik éve szervezzük a hallássérült gyermekek számára a hitoktatást. A gyermekek részvétele teljesen önkéntes, hiszen ez az iskolások szabadidejében történik. Célunk közel egy évszázada változatlan: a gyermekekben és a fiatalokban az alapvető emberi értékek tisztelésének kialakítása, az etikai normák megerősítése. Fontosnak tartjuk az egymás közti barátságos és a felnőttekkel szembeni tisztelettel viselkedés formálását is a krisztusi értékrendre alapozva. Ezen értékek átadása nem könnyű feladat. Nagytiszteletű Járay Loránd lelkész úr azonban kitűnő társunk ebben a munkában. Látogatásait, jelnyelvvvel megerősített történeteit alsó tagozatos tanulóink nagyon várják. A siketek és nagyothallók szívesen vesznek részt a foglalkozásokon, megértik az ott elhangzottakat, alkalmazni képesek saját életükben, és végül látóköriük szélesedik a bibliai történetek által. Hittanosaink ugyanolyan szívesen mennek tiszteletes úrral a Honvéd téri templomba, mintha kedvenc játékukat választanák. Talán azért, mert a gyerekek érzik a feljükk áradó jóindulatot, a szívből jövő elfogadást. Ők nem is tévedhetnek ebben: a Szeged-Honvéd Téri Református Egyházközség segítségét évek óta élvezhetik. Sok iskolásunk nagy távolságról érkezik a kollégiumba. Szüleiktől, a meleg családi otthontól távol, bizony, hiányzik mindannyiuknak a szeretet. Adventben kedves adományok sokaságát gyűjtik a gyülekezet tagjai, mellyel nagy örömet szereznek minden gyermeknek. Köszönöm jólelkű munkájukat, amelyen keresztül karácsonykor minden iskolást megajándékoznak a református közösség testvéri szeretetével.

Horváth Norbert, a Klug Péter Óvoda, Általános Iskola, Szakiskola, Kollégium és Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény vezetője

